

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/528/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512201311
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3512201311.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Aleny Záhumenskej, v právnej veci navrhovateľa V. H., bytom M. XX, C., proti odporcom 1/ W. H., bytom U. XXXX/XX, T. I. nad D., 2/ B. E., bytom Y. XX, T. I. nad D., 3/ V. C. T., bytom Y. XX, T. I. nad D., 4/ W. U., bytom F. 3, T. I. nad D., 5/ J. Z., bytom R. XX, U., o ochranu osobnosti na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11.06.2013 č.k. 10C/22/2012-99, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdzuje.

Odporcom 1/, 2/, 3/, 5/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd svojim rozsudkom konanie proti odporcovi 4/ zastavil a vo zvyšnej časti zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal aby súd odporcom 1/2/3/ 5/ uložil povinnosť ospravedlniť sa mu v TV N. v rovnakej relácii (krimi noviny) a v rovnakom čase, kedy bola táto relácia odvysielaná z dôvodu, že uviedli úmyselne nepravdivé údaje o jeho osobe a súčasne sa domáhal uložiť odporcom 1/- 5/ jednotlivu zaplatiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 3500 eur každý, spolu 17500 eur a trovy konania. Okresný súd z vykonaného dokazovania zistil, že v televízii I., v G. rozhlase, v denníku C., v týždenníku My U. noviny, v denníku C. jeden deň na základe oznámenia navrhovateľa boli zverejnené informácie o podozrení z týrania zvierat, zanedbanej hygieny, zakopávania mŕtvych psov v útulku „T.“ v T. I. nad D.. Dňa 02.10.2011 bola na televíznej stanici N. v relácii Y. odvysielaná reportáž v nasledovnom znení: „Pomsta alebo týranie?“ Moderátor: „Minulý týždeň prebehla médiami informácia o údajnom týraní a zabíjaní psov v útulku T. v T. I. nad D.. Aspoň to tvrdí jeden z jej bývalých aktívnych pracovníkov, ktorý dokonca podal na ošetrovateľku trestné oznámenie. Vedenie útulku však zlé zaobchádzanie so psíkmi popiera a tvrdí, že ide o pomstu.“ Odporca 4/: „Dobrá povest' Novomestského psieho útulku utrpela poriadnu ranu. Postaral sa o ňu bývalý pracovník, ktorý mal byť za týmto plotom svedkom brutálneho zaobchádzania so zvieratami. Zanedbaná hygiena, zlá zdravotná starostlivosť, týranie, či dokonca zakopávanie mŕtvych psov. Toho všetkého sa mala podľa V. dopustiť ošetrovateľka v útulku.“ Navrhovateľ: „Kedy som sa rozhodol podať trestné oznámenie bolo, keď psa menom D. chytila za obojok, dvihla do vzduchu a hodila o stenu koterca.“ Odporca 1/: „Sú to krivé obvinenia a klamstvá. Nikdy som nič takéto neurobila.“ Odporca 4/: „Za ošetrovateľkou stojí aj vedenie útulku.“ Odporca 3/ : „Pracuje v útulku 5 rokov a s jej odbornou prácou ohľadom psíkov sme boli spokojní.“ Odporca 2/: „Všetko, čo povedal pán H. je klamstvo, čo môžeme doložiť aj dôkazmi.“ Odporca 4/: „Veterinári a hygienici tu žiadne nedostatky pri svojich kontrolách nezistili Podľa E. tu za posledných päť rokov uhynul len jeden vážne chorý pes. Z H. strany ide vraj o pomstu.“ Odporca 2/: „Zakladá sa to na tom, že bol odmietnutý ako muž.“ Odporca 4/: „Dôveryhodnosť H. obvinení naštrbuje aj ďalšia skutočnosť, ktorú sme zistili priamo na polícii.“ Odporca 5/: „Za obdobie posledných troch rokov uvedený muž podal 30 trestných oznámení.“

Väčšina z nich bola zastavená, alebo odmietnutá.“ Moderátor: „Inak tomu nebolo ani v prípade H. obvinenia za týranie zvierat. V. sa však obrátil na Krajskú prokuratúru, ktorá si tak vyžiadala doplnenie trestného oznámenia.“ Navrhovateľ: „Som si istý, že policajтка konala účelovo a snažila sa tento prípad zamietnuť pod stôl.“ Odporca 4/: „Trpezlivosť však už dochádza aj druhej strane. Vedúca chce meno útulku za každú cenu očistiť.“ Odporca 2/: „Momentálne zvažujeme dať trestné oznámenie na tých, čo pošpinili meno nášho útulku. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že bolo začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu týrania zvierat, ktoré je v súčasnosti zastavené z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa stal trestný čin a nebol dôvod na postúpenie veci. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno. Na základe komunikácie navrhovateľa s médiami boli odvysielané a zverejnené negatívne informácie o starostlivosti zvierat v útulku „T.“ v T. I. nad D.. Bolo začaté trestné stíhanie vo veci týrania zvierat, ktoré bolo pre nedostatok dôkazov neskôr zastavené. Dňa 02.10.2011 bola na televíznej stanici N. v relácii „Y.“ odvysielaná reportáž: „Pomsta alebo týranie?“. Z obsahu tejto relácie súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by spôsobili zásah do dobrého mena a cti navrhovateľa. V rámci tejto relácie odzneli slová odporcov 1/ až 3/, ktorí ako pracovníci útulku popreli tvrdenia navrhovateľa, že nedochádzalo k zanedbaniu starostlivosti o zvieratá v útulku a odporca 2/ sa vyjadril k možnému motívu konania navrhovateľa. V konaní bolo dostatočne preukázané, že odporcovia 1/, 2/, 3/ sa len bránili voči tvrdeniam navrhovateľa, ktoré na základe jeho konania boli zverejnené v médiách. Je právom každého občana tejto republiky vyjadriť svoj názor slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom. Súd v tomto prípade neposudzuje len pravdivosť týchto tvrdení, ale či tieto vyjadrenia mohli zasiahnuť do dobrého mena a cti navrhovateľa. Takýto zásah nebol zistený, pretože vyjadrenia odporcov 1/ až 3/ boli prirodzenou reakciou na konanie navrhovateľa, preto okresný súd návrh v celom rozsahu zamietol. V rámci trestného konania nebolo zistené, že sa stal trestný čin alebo priestupok, preto súd ani nemohol posudzovať predložené dôkazy navrhovateľa, či v útulku dochádzalo k protiprávnemu zaobchádzaniu so zvieratami alebo nie (nie je to civilnom konaní v jeho právomoci). Vo vzťahu k odporcovi 5/ okresný súd konštatoval, že tento ako hovorca polície pravdivo informoval o ďalších trestných oznámeniach navrhovateľa. Uvedenie pravdy hovorcom polície bez tohto, aby to malo vplyv na prebiehajúce trestné konania, nemôže mať za následok zasiahnutie do dobrého mena a cti oznamovateľa trestného oznámenia. Ak navrhovateľ nebol s úradným postupom odporcu 5/ spokojný, v prvom rade sa mal obrátiť na príslušné orgány v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 11, § 13 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka čl. 26 ods. 2 Ústavy SR. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ a domáhal sa aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a jeho návrhu v celom rozsahu vyhovel. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c), d), § 221 ods.1 písm. h) O.s.p.. Vo svojom podaní navrhovateľ opisuje písomné vyjadrenia odporcov 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, popisuje ich výpovede pred súdom prvého stupňa a tieto dopĺňa hrubými urážkami a invektívami na uvedené osoby, zákonného sudcu, veterinárov, políciu a pod. Okrem toho uviedol, že odporkyňa 1/ klamala vo svojom písomnom vyjadrení ako i vo svojej výpovedi pred súdom, nepredložila žiaden dôkaz, čím by vyvrátila predloženie jeho dôkazov. Rovnako vo svojej výpovedi pred súdom a v písomnom vyjadrení klamala odporkyňa 2/ a odporca 3/. Spochybňoval dôvod ospravedlnenia sa odporkyne 5/z účasti na pojednávaní. Vyjadril názor, že sudca po vedomostnej stránke nezvládol súdne konanie o predmete žaloby a zlyhal v oblasti dokazovania, pokračoval v invektívach voči osobe sudcu N. Z. G.. Zdôraznil, že účelom jeho návrhu nebol finančný zisk a pokiaľ by sa odporkyňa 2/ pred začiatkom pojednávania v prípade počas pojednávania ospravedlnila jeho priateľke, že si neuvedomila čo mohla svojim výrokom v TV JOJ spôsobiť, v tom okamihu by stiahol návrh na všetky osoby. V prípade vysúdenia finančnej čiastky túto by obratom vrátil odporcom, ich konanie ho však presvedčilo, že ho chceli úmyselne poškodiť.

Odporcovia 1/, 2/ sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Odporca 3/ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že zotrúva na svojej výpovedi a odvolanie navrhovateľa považuje za irelevantné, netýka sa vôbec právnej veci poškodzovania mena, je plné invektív a urážok voči jeho osobe a zväži podanie trestného oznámenia voči jeho osobe za ohováranie.

Odporkyňa 5/ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že si v predmetnej reportáži plnila svoje určené služobné povinnosti

hovorcu Krajského riaditeľstva PZ v Trenčíne, médiám poskytla výhradne skutkové tvrdenia, ktoré žiadnym spôsobom nezasahovali do navrhovateľových zákonom chránených práv a slobôd. Zdôraznila, že súhlasila s prejednaním veci bez jej prítomnosti. Ďalej uviedla, že navrhovateľ vo svojom odvolaní bezdôvodne a urážlivo hodnotí konanie odporcov ako aj konanie a rozhodovanie sudcu a neuvádza žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by sa týkali priamo súdneho sporu.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p.. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

Rozsudok okresného súdu nebol odvolaním navrhovateľa napadnutý vo výroku, ktorým bolo konanie proti odporcovi 4/ zastavené s poukazom na § 96 O.s.p.. V tomto výroku odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa nepreskúmaval, nakoľko nadobudol právoplatnosť (§ 206 O.s.p.).

V danej veci sa navrhovateľ domáhal proti odporcom 1/-5/ ospravedlnenia v TV N. v relácií „krimi noviny“ vysielaných v rovnakom čase ako príspevok „Týranie alebo pomsta?“ z dôvodu, že títo úmyselne uviedli nepravdivé údaje o jeho osobe a súčasne sa domáhal nemajetkovej ujmy. Svoj návrh voči odporcom 1/ - 5/ špecifikoval na pojednávaní dňa 30.05.2013 tak, že dňa 02.10.2011 bola odvysielaná účelová reportáž, ktorou sa zasiahlo do jeho dobrého mena a cti a to tým spôsobom, že odporca 1/ reagoval na jeho verejné vyhlásenia tak, že ich poprel a teda zasiahol do jeho dobrého mena a cti tým spôsobom, že nepotvrdil pravdivosť jeho tvrdení, odporca 2/ preto, že si mohol odpustiť vetu, ktorú povedal, že bol odmietnutý ako muž a tiež poprel tvrdenia v tlači na základe ktorých sa odvysielala vydaná správa o zaobchádzaní so zvieratami v útulku, odporca 3/ zasiahol do jeho dobrého mena a cti tým, že najskôr v médiách zverejnil, že nie je spokojný s prácou odporcu 1/ a po odvysielaní reportáže svoje tvrdenie zmenil tak, že uviedol, že je s prácou odporcu 1/ spokojný, odporca 5/ zasiahol do jeho dobrého mena a cti tým spôsobom, že nepostupoval profesionálne, nekonal v súlade s bodom 3 etického kódexu policajtov, podľa ktorého sa má policajt správať a vyjadrovať na verejnosti tak, že jeho vyjadrenie bude nestranné.

Súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol ohľadne odporcov 1/, 2/ 3/, 5/ zamietol, keď dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že z obsahu relácie televíznej stanice JOJ „krimi“ v reportáži „Pomsta alebo týranie?“ neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by spôsobili zásah do dobrého mena a cti navrhovateľa. Mal za dostatočne preukázané, že odporcovia 1/, 2/, 3/ sa len bránili voči tvrdeniam navrhovateľa, ktoré na základe jeho konania boli v médiách zverejnené, keď mal za to, že každý občan Slovenskej republiky je oprávnený vyjadriť svoj názor slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, neposudzoval len pravdivosť tvrdení ale i to, či tieto vyjadrenia mohli zasiahnuť do dobrého mena a cti navrhovateľa. Mal za to, že navrhovateľ v danej veci dôkazné bremeno neunesol. Vo vzťahu k odporcovi 5/ konštatoval, že tento ako hovorca polície pravdivo informoval o ďalších trestných oznámeniach navrhovateľa, ktoré oznámenie nemôže mať za následok zasiahnutie do dobrého mena a cti oznamovateľa trestného oznámenia.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolacie námietky navrhovateľa vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré uplatnil pred súdom prvého stupňa. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil z akých dôvodov a ktoré tvrdenia účastníkov mal za preukázané a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Námietky navrhovateľa uvedené v podanom odvolaní preto nemohli v danej veci privodiť zmenu napadnutého rozsudku ani v odvolacom konaní totiž neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje.

Na doplnenie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd dodáva nasledovné:

Odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými v citovanom zákonom ustanovení pod písm. a) až f).

V prejednávanej veci navrhovateľ v podanom odvolaní vytýkal súdu prvého stupňa, že neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, čo je odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p..

Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. spočíva v takej skutočnosti, že ak účastník alebo jeho zástupca navrhol vykonanie dôkazov, ktoré boli spôsobilé preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ich nevykonal, vzniká nedostatok v skutkových zisteniach, ktoré treba odstrániť.

V danej veci bol navrhovateľ ako i odporcovia predvolaní na pojednávanie dňa 30. mája 2013 a súčasne im bolo doručené poučenie (okrem iného) podľa § 120 ods. 4 O.s.p., že všetky dôkazy a skutočnosti musí účastník predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Rovnaké poučenie bolo účastníkom dané i po vykonaní dokazovania súdom prvého stupňa na pojednávaní dňa 30. mája 2013 pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania, účastníci návrhy na doplnenie dokazovania nemali. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ žiaden dôkaz, ktorým by mal súd prvého stupňa vykonať dokazovanie na ním tvrdené skutočnosti nenavhol a ani neuviedol v podanom odvolaní aký dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci a ktorý by pred súdom prvého stupňa navrhoval vykonať, vykonaný nebol.

Z týchto dôvodov odvolací dôvod podľa § 205 písm. c) O.s.p. uplatnený navrhovateľom daný nebol.

Navrhovateľ ďalej uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. a dôvodil, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom potom je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, je potrebné považovať taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu podľa ust. § 132 O.s.p.. Podľa citovaného zákonného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť prvostupňovému súdu v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ust. § 132 až § 135 O.s.p.. Týmto odvolacím dôvodom možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, vykonané dôkazy správne vyhodnotil, včítane svedeckých výpovedí, podľa zásad uvedených v ust. § 132 a nasl. O.s.p. a správne aplikoval predpisy hmotného práva. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané a navrhovateľom ani v odvolaní tvrdené také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. nebol daný.

Navrhovateľ uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. (nesprávne označené ako § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.) a tvrdil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. spočíva v mylnej aplikácii (výkladu) právnej normy na zistený skutkový stav a použitie právnej normy, ktorú na zistený skutkový stav vôbec

nemožno aplikovať ako aj posúdenie predbežných otázok, otázok žalovateľnosti nároku a dodržiavanie procesných predpisov upravujúcich otázky, ktoré majú vplyv na správnosť rozhodnutia vo veci samej.

V ktorých ustanoveniach a ktorého právneho predpisu videl navrhovateľ nesprávne právne posúdenie danej veci odvolací súd z jeho podania - odvolania nezistil. Súd prvého stupňa na danú vec aplikoval ust. § 11 a násl. Občianskeho zákonníka a čl. 26 ods. 2 Ústavy SR.

Navrhovateľ žiadnym spôsobom použitie citovaných zákonných ustanovení na danú vec nespochybnil.

Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa správne postupoval v danej veci keď aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany osobnosti v zmysle § 11 a násl. Občianskeho zákonníka rovnako ako i čl. 26 ods. 2 Ústavy SR.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd má za to, že odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. v tejto veci daný nebol.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 224 ods. 1, § 150 ods. 1 O.s.p. a úspešným odporcom 1/, 2/, 3/, 5/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili a z obsahu spisu im žiadne trovy konania nevyplývajú.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.